

[Holstein.]

Ordfører i Valgkampagnen i Sønderjylland, og det er sagt med positiv Henvisning til, hvorledes den engelske nationale Koalitions-regering har benyttet alle de Veje, Partiet Venstre har peget paa, den finanspolitiske Tilpasnings Vej, den handelspolitiske Vej og den pengepolitiske Tilpasnings Vej, for at genskabe Rentabiliteten i de Erhverv, der i England er de afgørende og bærende. Det er klart paaberaabt fra Partiet Venstres Side, at man i England har brugt Sterlingpolitikken og stadig bruger den, og de Ord, som det ærede Medlem Hr. Christiani her citerede af den engelske Finansminister Chamberlain, viser jo, at man bruger denne Pengepolitik og agter at vedblive at bruge den som erhvervspolitisk Tilpasningsmiddel. Det er en Politik paa samme Grundlag og paa samme Linie, som Partiet Venstre er Talsmand for.

Derfor behøver det ærede Medlem ikke at rejse Spørgsmaalet om, hvad Partiet Venstre vil, for der er ingen Tvetydighed og Uklarhed fra Partiet Venstres Side. Nej, Uklarheden fremkommer fra deres Side, som, samtidig med at de kræver bibeholdt en høj og hæderlig Krone, vil genskabe et højere Prisniveau for Landbrugets Produkter. Det *kan* gøres med en høj og hæderlig Krone, det *kan* gøres med en Valutapolitik, der ikke benyttes som erhvervsøkonomisk Tilpasningsmiddel, men det *ikke* gøres uden en omfattende Landbrugstold, hvis det ikke skal være Mundsvejr.

Jeg vender mig derefter til det konservative Medlem for Sønderjylland, som her holdt sin Jomfrutale. Jeg vil ikke sige, at det var en videre jomfruelig eller uskyldig Tale, det ærede Medlem holdt. Det var en Tale, som røbede den — jeg vil ikke sige fine Partitaktiker, men den drevne Partitaktiker, ja, jeg kunde maaske sige den overdrevne Partitaktiker. Det ærede Medlem holdt en Tale, i hvilken han redgjorde for de økonomiske Forhold i Sønderjylland og særlig i det sønderjydske Landbrug. Det var en Tale, der i alt væsentligt gentog det samme, som jeg for et Aar siden har sagt i dette Ting, og det var en Tale, der mandede ud i, at man fra konservativ Side henstiller, at der nedsættes en hurtigt arbejdende Kommission til at overveje, hvad der bør gøres for at imødekomme de særlige sønderjydske økonomiske Krav.

Jeg vil gerne hertil sige, at jeg tror, at en saadan Kommissions Nedsættelse med det Formaal at paavise — og det var jo det, det ærede Medlem krævede —, hvorledes de økonomiske Forhold i Sønderjylland har

formet sig lige siden Krigens Afslutning og indtil nu, er ganske overflødig, for disse Spørgsmaal ligger klart belyst i Realkreditkommissionens og den sønderjydske Erhvervskommissions Betænkninger, paa Grundlag af hvilke jeg fremsatte mit Indlæg i Fjor til Begrundelse af min Forespørgsel til Regeringen om, hvilke Foranstaltninger den agtede at iværksætte for at afværge, at den sønderjydske Landbostand i stort Antal uden egen Skyld maatte gaa fra Hjem og Bedrifter.

Disse Spørgsmaal, som det ærede Medlem fremdrog paa ny her, er i det store og hele klarlagt. Man ved saare god Besked. Alle disse Spørgsmaal er belyst og undersøgt lige til Udgangen af 1928, for da sluttede Erhvervskommissionen sit Arbejde, og for saa vidt angaar *à jour*-Føringen, Fortsættelsen af denne Undersøgelse for Aarene 1929, 1930 og 1931—32 — det er altsaa de sidste fire Aar —, saa kan disse Oplysninger sikkert meget let skaffes til Veje, og skaffes hurtigt til Veje, gennem det bestaaende administrative Apparat, naar man i Løbet af 3 Uger ved Hjælp af de Blanketter, som den højtærede Landbrugsminister udsendte til Oplysning om, hvilke Landboere, der havde Krav paa Krisehjælpen efter Forliget i 1931, fik Klarhed over, hvem der skulde nyde godt af denne nye og uprøvede skattepolitiske Kriseforanstaltning, Oplysninger, som det havde været ønskeligt, at den højtærede Regering ved Hjælp af de samme Blanketter havde tilvejebragt 3 Uger, før den sluttede Kriseforliget med de Konservative, for saa havde det nemlig foreligget klart, inden Kriseforliget sluttedes, at det Beløb, det kom til at dreje sig om for Landbruget, ikke var 30 Mill. Kr., men 50 Millioner, og saa kunde det jo dog tænkes, at de Konservative, naar de var blevet klar paa dette, havde foretrukket at komme til Forstaaelse med Venstre om en varig Reduktion af Ejendomsbeskatningen fremfor at slutte skattepolitisk Forlig med Regeringen for et Aar til et Beløb af op imod 50 Mill. Kr. De samme Oplysninger kunde selvfølgelig lige saa godt have været tilvejebragt i Løbet af 2—3 Uger, før man indgik dette Kriseforlig, som de kunde tilvejebringes 3 Uger efter, at man havde sluttet Forliget.

Men naar det ikke tog længere Tid at tilvejebringe disse Oplysninger, saa vil det sikkert ikke kræve stort længere Tid at tilvejebringe det, det ærede Medlem kalder *à jour*-Føring med Hensyn til Gældsforholdene, baade Prioritetsforholdene og de ikke pantsikrede Gældsforhold, i Sønderjylland. Det er kun en Videreføring af